

De heer Brinkman (PVV): Voorzitter, ik heb het niet gevraagd van mijzelf, ik hoort van stof toe.

Ten tijde de initiatiefwet zijn gekomen en samen in 2004 in deze Kamer voor de bespreking was de PVV daar niet bij. Toen zou deze initiatiefwet of ten minste in stemming hebben gediend. Ten minste moet toch aan regels houden, niet aan de burgers. Burgers moeten zich soms houden aan heel nauwe deadlines, waarbij een dag te laat wel kan betekenen dat zij juridisch rechtsloos zijn. De overheid moet zich wel aan de regels houden, dat de burgers, alleen al vanwege haar voorbeeldfunctie. De minister wordt steeds door de burgers aangehouden, daarom ook volledig in dienst staan van de burgers. Dat houdt ook in dat de beslissing rond bezwaar en administratief beroep op tijd moet worden behandeld. We willen ten eerste niet zo'n situatie als op Bonaire, waar niet reageren door de overheid automatisch een zijdelingse bevestiging dat zou de omgekeerde wereld zijn. Daarom is het een goede zaak dat er met deze initiatiefwet een stok achter de deur komt die de overheid mede aan en aanspoort. De minister heeft de bevestiging van het wettelijk voorstel aangehouden. Dat is haar voorrecht en daar is niets mis mee, maar natuurlijk is de reden voor het aangehouden niet vreemd.

De Algemene Rekenkamer heeft niet voor niets al in 2004 zijn mening gegeven dat de bestaande termen voor de overzichten in het algemeen houdbaar zijn, mits het bestuurlijke proces goed is georganiseerd. Dit voorbehoud heeft de Algemene Rekenkamer natuurlijk niet voor niets gemaakt. Inderdaad wordt de overheid vaak te laat en werkt men daar te veel langzaam heen, ik heb ook denk de indruk dat de overheid sinds 2004 een hard een beetje geconcentreerd, administratieve communicatie is toch verbeterd. De overheid is er nog lang niet, maar deze is verbeterd. Het is vreemd dat de minister voor de bevestiging op effecten van wijzigingen om te voorkomen dat er te veel dwangsommen komen vanwege te late of onvoldoende, omdat bepaalde procedures niet worden gehaald. We hebben toen juist een basis voor verbetering behaald.

Het is dus wel mogelijk, maar deze minister wil het zo alleen gemakkelijker maken. Kort samengevat en heel simpel is het namelijk zo: de minister lekt het niet om termen te halen. De Kamer wil dat bevestigen en de minister moet daarvoor de wetten lezen. De PVV geeft hiermee niet een twee-erke akkoord, is de minister het niet mij aan dat bepaalde procedures van de overheid door verbetering op het gebied van interdisciplinaire communicatie en ICT-informatie juist zijn verbeterd of zouden moeten zijn verbeterd? Is het in dat kader dat ook niet vreemd dat de overheid tot op de dag van vandaag kennelijk nog steeds problemen heeft om haar termijnen te halen? De PVV is tegen deze wetwijziging, omdat deze volstrekt onnodig is. De minister moet er gewoon maar voor zorgen dat de bestaande termen worden nageleefd, want dat is niet mogelijk en dat is ook wel een van de taken van de Kamer.

Ik begrijp dat de Algemene Rekenkamer in zijn verslag een voorbehoud heeft aan de termen van de overheid, althans formele zou moeten worden nageleefd. De PVV is van mening dat, waar nodig, deze verloren tijd voldoende kan worden gecompenseerd door het efficiënter, althans van minister kan worden gebruikt om te werken aan de afhandeling van belangrijke zaken. Daarom

wordt tijd gewonnen om bijvoorbeeld een adviescommissie te raadplegen. Dat is precies zoals de Algemene Rekenkamer dat in 2004 al voor ogen had.

Ten slotte wil mijn mede nog op een punt verduidelijking van de minister wat is het effect van deze wetwijziging op andere procedures? Volgens naar aanleiding van deze wetwijziging consequenties voor de werkwijze van de RVD zoals bevestiging in de procedure daardoor enorm lang en stapelen deze zich vaak op. Wij hebben er geen enkele behoefte aan om deze procedures verder te verlengen.

De heer Teunissen (VVD): Ik ben het in grote lijnen met de heer Brinkman eens en ik ben het eigenlijk zelfs geheel met hem eens. Toch heb ik een vraag, hij en ik hebben langdurig in de veiligheidscommissie gewerkt, zoals uit de nota naar aanleiding van het verslag en uit het verslag blijkt, heeft hij voorbeeld van het RVD is er nog maar één getuige in 2007 meer dan 5000 WOB-verzoeken ontvangen op grond van artikel 8. Het RVD zit nu met het probleem dat het bij een grote van het aantal WOB-verzoeken de termijn overschrijft. Dit geldt ook voor de kernteam. Hapland en Utrecht. In die zin valt ik overigens enigszins mee met de bestaande termen uit artikel 8. De zou de wet het belang van de heer Brinkman het idee kunnen krijgen dat het RVD een plaatsorganisatie is, omdat het een groot aantal WOB-verzoeken niet op tijd behandelt. Maar wat de heer Brinkman waarom de WOB-verzoeken niet op tijd worden behandeld?

De heer Brinkman (PVV): Dat weet u ongeveer zelf. U gaat mij dat ook nu vertellen?

De heer Teunissen (VVD): Wanneer is het antwoord op deze vraag want ik heb het ook nu nog niet. Het is niet zo dat de minister minder hard over het voorkomen van deze minister. Een van de redenen is dat bepaalde instellingen en personen een beroep op maken om WOB-verzoeken bij politiekorpsen in te dienen. Dit betreft verzoeken om onmiddellijke, waarin men hoort dat de termijnen niet worden gehaald. De minister ben op dit moment de WOB niet wijzigen. Gaat u fractie akkoord met deze termijnen, zodat de onbepaalde en ongewisse worden uitgesteld, of heeft de PVV daar niets mee te maken?

De heer Brinkman (PVV): Het is allemaal er zijn regels in dit land. Om te weten dat wij de WOB-verzoeken de een zeer goede tool om bepaalde dingen bloot te leggen. Mijnheer Teunissen, wat is ook anders goed dat sommige personen, medewerkers, medewerkers van WOB-verzoeken en vrij velen allemaal dat, dat ook bij mij is opgevoerd het geval is. Het zou mooi zijn als de overheid procedure zou kunnen verbeteren, anders de leiding van de burger aan overstaan van de reactie aan te laten. Dat moet mijnheer Teunissen, toch kunnen aanpakken? Met andere woorden, het is toch niet voor, dat is in de koop heeft als een individu een twee keer of allerlei afschiet op een WOB-verzoek in een? Daarmee zou je ook afkomstig voor de minister hem te weten. Zo WOB-verzoek mag best intern een andere behandeling krijgen. Ik ben de heer Teunissen verzoeken dat ik niet van hier zou zijn met een WOB-verzoek van een dergelijke persoon.

De heer Teunissen (VVD): Dit is heel belangrijk, zoals wij van de PVV weten zijn.

Brinkman

De heer Brinkman (PVV): Dit is gewoon paar reële taal.

©

De heer Teeven (VVD): Het is een beetje dommeige taal, maar geen oplossing voor de vraag die ik nu heb gesteld.

De heer Brinkman (PVV): Nee. Dat is onzinnig.

De heer Teeven (VVD): De vraag die ik nu wil stellen is: weten wij al wat er gebeurt? En ja, en ja, en ja, de burger is alleen gebaat bij vermenen, dus die moeten wij wel weten gebeuren, en moeten wij ook nog een beetje rekening houden – zeker al die 25 politiekorpsen die a altijd zo aan het heren gaan – met die 1000 onoverzeken die door het VVD niet op zijn kunnen worden herkend, omdat het om allerlei verschillende informatie gaat en de verzoeken alleen maar worden opgedrukt met het doel om de termijn te laten lopen?

De heer Brinkman (PVV): De overheid moet proactief denken. De overheid doet dat niet en dat maakt anders goed. De overheid laat die heer dat onderzoek maar komen en kijkt niet naar het individu achter het onderzoek. Als ik twee keer zijn onderzoek van dezelfde persoon had en ik dat het een fraudeonderzoek was, dan zou ik dat rekening mee houden. Ik denk dat het heel goed is die organisatie anders te krijgen. Bij elke keer en er een andere procedure voor te krijgen. Normaal, als mensen dergelijke onderzoeken doen, kunnen ze van mij het minimale krijgen wat zij hebben willen. Je moet gewoon zaken tevoorschijn brengen, en die heb ik in vier uur klaar. Er vier uur is voor mij dan dat WOB verspreid afgehandeld. Dat geeft ik op een briefje.

De heer Teeven (VVD): Er is in de heer Brinkman een superspionnet aan en andere antwoorden.

De heer Brinkman (PVV): De politie weet dit ook, hoor.

De heer Teeven (VVD): Ja, ja, ze zijn om de reden ook erg traint dat u wat bent. In mijn vraag is echter een andere, en dat is dat u een antwoord hebt op de vraag van de WOB-verzoeken indient. Er zijn kantoor- te die dergelijke verzoeken indienen. Bij de 25 korpsen zijn het toch verschillende personen die dit doen. Er worden kantvangers ingeschakeld. Hoe wil de PVV dat probleem, waar deze minister van BZK ook mee zit en waarmee een hoop geld verloren gaat, oplossen? Is het u over reactie te nemen, maar wat moeten de politiekorpsen dan doen?

De heer Brinkman (PVV): Dat zeg ik toch niet? Maar u kijkt wel een advocaat. Ben u nu officier van justitie geweest of advocaat? Ik heb het niet die u een de veranderde kant van de wet hebt gedaan. Het is gewoon heel simpel. De overheid beschikt over enorm veel informatie. Als de overheid vermoedt dat een individu al voor de tweede of derde keer misbruik maakt van het recht waarvan de andere verdundend verzoeken worden ingediend, dan is dat de verantwoordelijkheid van de overheid om te zorgen dat de zaak moet worden aan de minister te worden aan de verzoeken van die persoon. Dat kan zij heel gemakkelijk. Normaal, het gaat om zaken tevoorschijn en dan zijn wij eruit. Dan is het weer op naar de volgende.

De heer Teeven (VVD): Voorzitter, het is een interessant wetvoorstel dat voorligt. Tegelijkertijd spreekt dit wetvoorstel onze familie niet mee, want in de familie van de PVV en het CDA, vanuit de Kamer komt er namelijk een initiatief om ervoor te zorgen dat de overheid er alles gaat besluiten en dat er financiële gevolgen op worden gesteld die niet gebeurt in de eerste instantie het en nu op dat de termijnen worden verlengd door de minister, in de praktijk van wij moeten wel naar familie hebben. Dat lijkt ons niet goed. Het lijkt ons heel prima dat er snel wordt beslist op verzoeken van de burger.

Het wetvoorstel brengt twee belangrijke veranderingen mee. Het wetvoorstel van artikel 1, 10 van de Algemene wet bestuursrecht om te besluiten op het besluitadvies wordt met twee weken verlengd van tien naar twaalf weken en ook de termijn van verdeling wordt verlengd van vier tot zes weken. De termijn van een beslissing op een verzoek om informatie krachtens artikel 6 van de WOB wordt met twee weken verlengd naar vier weken, als wij het goed hebben begrepen. Ook de termijn van verdeling wordt met twee weken verlengd. De aanvang van veel beslissingsprocedures wordt ook verlengd. Waar wordt de dag van ontvangst van het besluitadvies als het begin van de termijn gold, wordt dit nu de dag na de dag waarop de termijn voor het indienen van het verzoek begint te lopen.

De financiële gevolgen van dit wetvoorstel zijn ons nog niet helemaal duidelijk. Als ik de stukken die ik heb gezien goed lees, verwacht de minister dat de gevolgen zullen meewerken als de bestuursorganen hun organisatie goed op orde hebben. Ik vraag de minister of hij bereid is om indicies daarvan te geven en dat wij in het wetvoorstel financiële zaken met een melding kunnen invoeren? Kan zij daarover iets meer zeggen?

De voorzitter van de Ombudsman, de al die het Nederlandse Tilgonten voor Bestuur voortziet aandacht heeft besteed aan dit onderzoek. Men heeft gezegd dat de regering gewoon een voor het argument van de VVD dat de invoering van de wet dringende een aantal problemen zou opleveren en dat er dus een aantal termijnen moeten worden verlengd, dat het bevestigd. Wat betreft de bestuursprocedures, zou de minister wat ons betreft vanavond nog een heel nauwelijks moeten overnemen, want de termijn van vier weken zou niet moeten. Wij denken dat de meeste bestuursorganen hun termijnen wel op orde hebben en dat daar niet het grootste knelpunt is.

Het moet helder zijn dat de VVD-fractie niet grote tegengien, als zij dat doet, daarom gaat met dit wetvoorstel. Het speelt ons niet dat wij de burger nog langer laten wachten en geen consequenties verbinden aan schort kantelen van de overheid. Er is echter wel een probleem. De ditzien wat mijn fractie besta uit heb hebben wij al eerder aan de orde gesteld, ook in schriftelijke vragen – de Wet openbaarheid van bestuur. Dat is de wet van het land en de wet van de provincie, te en burgers de mogelijkheid biedt om informatie van de overheid te krijgen.

Wij zijn echter, tegelijkertijd – dat is wel het ingrijpende – dat het proactieve denken van de heer Brinkman – dat met name politiekorpsen, maar ook andere bestuursorganen als het Openbaar Ministerie en de Belastingdienst, en dit moment te maken hebben met

[illegible]

Blijft een oplossing voor de WC van de WGB gaan vrijstaan. Dat is een ingewikkelde exercitie. Deze zou wel voorkeur hebben omdat dan verzekeren zouden kunnen worden afgedaan als op het eerste gezicht al totaal irrelevant. De verzekeraar is dan dus niet ontvankelijk. Je zou dan een systeem moeten ordenen waarvoor je het kader van de WGB kan zeggen dat de verzekeraar niet in verzoek direct niet ontvankelijk is als je meteen zegt dat het een ontvankelijk verzoek is. Dat is een beetje de werkdienst die de heer Brouwer voorstelt.

[illegible]

De heer Brinkman (PVV): Ik had eigenlijk niet de bedoeling om de heer Teeves de eer te gunnen om hem te interviewen. Naar mijn mening hebben wij echter een scheiding der machten. Er bestaat de mogelijkheid

tot een rechterlijke toetsing of een aan vraag zinnig of terecht is. Ik vraag mij daarom af waarom hij die beslissing bij een politieregio wil leggen. Op grond waarvan zou de politieregio het vervolgens moeten beoordelen? Daar ben ik een beetje sceptisch naar.

De heer Teun (VVD): Er zijn meer bestuurders aan die op de eerste gade staan voor zoektochten zeggen dat zij het terzijde leggen omdat zij van mening zijn dat degenen die het zoeken tot het verkiezen van de informatie indient niet ontvankelijk is. Dan bepleiten zij dat het geen anderszins gerechtvaardigde reden is voor het indienen van een verzoek om verkiezing van informatie nadat Alleen wel aan het belang heeft, kan men daar vervolgens tegen in beroep gaan bij de bestuursrechter om over de zaak te procederen. Ik heb geen positieve oplossing. Maar om bij het noerboord van de bestuursrechter te komen, moet men eerst alvast het meest aan – met mij van het hart dat het mij te ver gaat om heel veel mensen, dan nog alle verzoeken te moeten laten werken. Daar is belastingend nog gemeed. Wij zien hier dat al deze politiemensen op straat merken dan dat zij met onenige WOB verzoeken worden geconfronteerd. Het is niet de heer Balkenende, die vragen aan politiemensen

De heer Brinkman (FWV): ...

De heer Teeven (VVD): Dat probleem had ik net ook mijnheer Brinkman.

De heer Brinkman (FvV): De voorzitter is altijd erg strikt. Ik durf mijn mond al bijna niet meer open te doen totdat zij 3mijr heer Brinkman 3 zegt.

De voorzitter: Ik beloof u dat ik beter zal opletten.

De heer Brinkman (FvV): U mag ook even een blik werpen. Dat is intussen al voldoende.

Het was mij al wel duidelijk dat de heer Teeven de oplossing niet heeft. In zijn interruptie op mijn behoef deed hij, het achter wel degelijk voorkomt dat hij oplossingen had. Ik acht het buitengewoon interessant dat de heer Teeven een grote broek aantrekt door mij te interromperen. Dat mag hij doen. Dat vind ik fijn. De heer Teeven weet dat ik dit fijn vind. Ik verwacht van hem dat hij het doet. Het is een teleurstelling dat hij vervolgens met een halfbakken oplossing komt aandragen.

En te bedenken ik niet begrijp in het verloop van de heer Teegen. Hij heeft heel veel politiek en bestuurlijk gedaan. De politie is een uitvoerend orgaan. Heel veel verzoeken gaan juist van de politie. Als de politie die niet afwijst, is dat niet zo iets als de slager die zijn slachtoffer doodt. Ik meen daarom dat de heer Teegen een grote denkfout maakt. Zoou hem willen aanpakken er nog een heel goed idee is te denken. Wellicht dat hij er dan in tweede termijn nog even op kan terugkomen en een gedegen

De heer Teeven (VVD): Ik zal proberen de heer Brinkman te ontmoeten. Het is altijd van gezongen om met hem te debatteren. Ik mag dat maar weinig mee maken. Ik meen dat de minister van Binnenlandse Zaken het voordeel dat ik en haar heb gedeeld wel freekt begrijpen, maar de heer Brinkman niet. Ik heb hem dus nog aan

Wat doet de politiegereguleerder in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur en/of de wetgeving op het gebied van de Wet Bescherming van het Openbaar Verkeer? Anders gezegd: hoe wordt de wetgeving op het gebied van de Wet openbaarheid van bestuur en/of de wetgeving op het gebied van de Wet Bescherming van het Openbaar Verkeer toegepast in de eerste instantie? Het goed functioneren van de wetgeving op het gebied van de Wet openbaarheid van bestuur en/of de wetgeving op het gebied van de Wet Bescherming van het Openbaar Verkeer hangt af van de manier waarop de wetgeving wordt toegepast. Het is daarom van belang om te weten hoe de wetgeving wordt toegepast in de eerste instantie. Het is daarom van belang om te weten hoe de wetgeving wordt toegepast in de eerste instantie.

Sij het opvragen van informatie kan ook sprake zijn van misbruik. Verder zijn er wel degelijk nog steeds knelpunten in de overheidsorganisatie. Daarom vindt mijn fractie dit een wettvoorstel waar zij wellicht met veel tegenzin mee akkoord kan gaan. Wij horen echter graag van de minister hoe zij denkt over het opvragen in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur.

[illegible]

Wij sluiten nu het jubileum bij dit voorstel, wat dat betreft sluit ik mij aan bij de woorden van de heer Teeven en van de CDA-fractie. Wij verlangen de termijnen inmers liever niet. Volgens ons is voort, in ieder geval ten aanzien van de Algemene wet bestuursrecht, genoegzaam aangetoond dat het verstandig is om op de voorgestelde wijze langere termijnen in acht te nemen.

Ik heb met mijn verlenen van termijnen wat meer moeite als wij vragen naar de Wel openbaarbaar van bestuur. Ik zal dat op drie punten toelichten en daarvoor een aantal vragen stellen. In de nota naar aanleiding van het verslag geeft de minister inleiding in de vraag hoeveel WOZ-verzoeken binnen de huidige termijn door de rijksrevisor kunnen worden behandeld en beantwoord. Het ministerie van Algemeen Zaken, het ministerie van Financiën en de KLU worden hiervoor verantwoordelijk op basis van de ervaring bij de KLU wordt geteld dat 80% van de verzoeken binnen de huidige termijn kan worden afgehandeld. Ik heb mij laten vertellen dat het bij de overige meerderheid van de 300 zaken past om fitteknis. Men vraagt de fit op basis van de verkeersomstandigheden op basis van de foto openbaar van bestuur. Ik zal nu een aantal vragen stellen. De minister van Algemeen Zaken, de minister van Financiën, de minister van Verkeer en Waterstaat, en de heer de Koning, ik dank u voor de minister van BZK dient aanpak

[illegible]

De Raad van State en het CDA stellen in het verslag de vraag of het mogelijk is onderscheid te maken tussen complexe en eenvoudige zaken. Ik sluit mij aan bij het verzoek van mevrouw Smilde aan de minister om bij de evaluatie van de WOG al de mogelijkheid te betrekken om een onderscheid te maken tussen eenvoudige en complexe zaken.

[illegible]

nummer. Zo ik nu ook wil tevens de oproep tot het nemen van een aanvaardbaar gedrag, dat niet moet worden getolereerd. De minister wil dat ook niet, zo ken ik haar. Als er wordt gesignaleerd dat hien van spreke is, is het dus van kwestie van vervolgen intrekken, hard doorwerken en de Kamer wetgeving doen toekomen waarmee daar een winst aan wordt gemaakt.

Heijnen

Men blijft tegen de verlenging van de vier openbaarmaking van bestuursaanblikken. Voor wat betreft gemeentelijke zaken kan ik daar echter mee leven, mits men een ander in de praktijk vaak langer duurt dan de huidige termijnen. Toen geef ik het om besluiten die zijn genomen vanuit burgers of media zo kortzichtig willen controleren of alles goed is gedaan en daarvoor gegevens opvroegen. Toen maar de tijd niet nu wel nu? Hoe nu het anders met besluiten die nog moeten worden genomen? Kan een bestuursorgaan niet de verlenging van termijnen nog wel even een beetje nemen en het verminderen in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur even over die besluiten heen tillen? Men kan nu immers in totaal 10 dagen de tijd nemen om te besluiten over 'n' bij besluit. Dat kan toch niet het geval zijn? Zoals allen weten heb ik heel veel vrouwen in gemeenten, provincies, overheid en bestuursorganen, maar hier en daar kan misschien de verlenging ontstaan om een WOB-verzoek eventjes te laten liggen, om nog wel de termijnen in acht te nemen en om snel van besluit te nemen. Ziet de minister mogelijkheden om desnoods wettelijke voor de bereiden die een openbarend verlenging heeft voor wat besluit die nog niet aan het WOB-verzoek kan worden voldaan? Transparantie is immers een groot goed in onze democratie. Burgers, belanghebbenden en media, die aan een informatievoel spelen, moeten kunnen beschikken op grond van welke feiten en omstandigheden de overheid tot een besluit komt.

Verzoekers leggen wij niet voor niets af. Wij zijn erg gefascineerd door Zweden, waar transparantie van de overheid al sinds jaar en dag een groot goed is. Ik raad de minister met kien aan om nog al dat een voorbeeld aan te nemen.

De voorzitter: Dankes en heren, wat u allemaal buiten de microfoon om zegt, kan ik niet meer volgen en komt niet in de landingen. Ik zie dat het een beetje raar is. Wat ik zeg, komt dan weer wel in de Handelingen.

Ik antwoord te aan de heer Van Raak.

©

De heer Van Raak (SP). Voorzitter, de overheid wil mensen zo goed en zo snel mogelijk van dienst zijn. Gemeentebesturen zijn zo openbaar als open. Omdat meer zaken kunnen digitaal worden afgehandeld, als informatie al bekend is, hoeft de burger die niet nog aan een heel te voelen, want dat doet de overheid voor hem. Bestuursorganen kunnen nu binnenkort ook straf krijgen als ze zich niet aan de termijnen houden. Dat wordt geregeld in het Wetboek van de openbaarheid van bestuursaanblikken. De SP is blij met de wet voorstel, mede omdat overheden zich gevoelen aan afspraken moeten houden. Het is uiteraard wel vreemd dat zo'n wet nodig is. Blijkbaar kunnen bestuursorganen niet zonder zo'n stok achter de deur.

De afstemming van bestuursorganen wordt daarmee echter niet per se beter. Het wetvoorstel dat vandaag voorligt geeft bestuursorganen meer tijd om besluiten te nemen. Wij bedenken dus van wat om besluiten nemen dwingend te maken, om vervolgens het doel van die wet meten te verbeteren door de termijnen op te heffen. Waarom worden die termijnen opgeheven? Omdat in de praktijk zo'n gebrek dat na

te kort zijn. Maar waarom is de regering dan nooit eerder op het idee gekomen om de termijnen aan te passen? Waarom worden nu tot er een keuze op komt te staan? De termijnen waarover verdragen zijn aan moeten houden, zijn er toch niet voor niets? Waarom niet?

De minister wijst de vraag af. In de Wet openbaarheid van bestuur verdragen, van drie naar twee weken naar twee weken. Deze tijd zou vooral nodig zijn om de benodigde stukken bij elkaar te zetten en om te beoordelen of deze voor openbaarmaking in aanmerking komen. Als een bestuursorgaan zijn zaakje op orde heeft, dan zou dat al klaar moeten zijn. Het zou hoeven te kosten. Het zou het een koud kaneel zijn om dat allemaal heen te laten liggen. Het blijkt er in de huidige situatie nog weer over om te beoordelen of openbaarmaking mogelijk is, kan zelfs tot verlenging worden gekomen indien er betrouwen van worden moet zijn gemaakt. Het zou zeggen dat dit voldoende moet zijn. Waarom moeten WOB-verzoeken, onderdeel van onze democratische controle, zo lang duren? Minvrou Smids en anderen vragen dat ook al.

De dubbel zo lange termijn zal niet helpen, want die zal nog niet zijn in orde gebracht. Het bestuursorgaan moet tijdig met de verzoeker in overleg treden over welke informatie belangrijk is, want die dient zo snel mogelijk te worden gegeven. Ook moet er een nagaan welke termijn dan wel realistisch is. Daarover moeten dan wel afspraken worden gemaakt. Dat klinkt of anderszins op zichzelf goed. Maar hoe moet er uit, maar dat dat het geval is, dan kan dat toch ook binnen de huidige bestuurslijnen? Waarom moeten die dan worden verduidelijkt? De overheid is zo voor de mensen en niet andersom. Elke vraag, klacht of verzoek moet zo snel en zo goed mogelijk worden behandeld. Er zijn wel speciale WOB-verzoeken die bij ugen en spreken nog dezelfde dag kunnen worden afgehandeld, maar niet alle verzoeken zijn hetzelfde. Voor het ene is het verzoek eigenlijk wel te lang, maar voor het andere is de nieuwe termijn niet per se een probleem. Het is het probleem is wat dat de wet nu geen onderscheid maakt tussen moeilijke en gemakkelijke WOB-verzoeken. Hoe voorkomt de minister dat bestuursorganen de grens van de termijnen openmaken? Als ze een termijn geeft, dan ze dat, denk ik, de termijn worden. Hoe verzekert de minister dat de bestuursorganen een goede afweging maken tussen urgente en niet urgente zaken, tussen urgente zaken die niet te laat mogelijk worden afgehandeld? Ik denk ook aan de situatie dat als geld in het geding is, misschien op de bank ligt. De heer Tegen en anderen vragen daar ook over. Hoe wordt het probleem van de kwadrant van de? Hoe kunnen wij dat oplossen? Is er een soort industrie van bestuursorganen die aan de hand van "termijn overname"? Kunnen wij dat probleem zo'n beetje oplossen dat de termijnen niet voor iedereen hoeven te worden uitgegroot?

Voorzitter, ik zie dus niet te enthousiast over dit wetvoorstel, maar ik geef de minister alle mogelijkheden om mij te verbeteren te maken.

De vergadering wordt enkele ogenblikken gesloten.

©

Minister Ten Hoor, Voorzitter, op 20 november 2007 heeft de Tweede Kamer de indertijd aan de hand van

Luchthavenveld – de Werddangsom en bereep bij niet tijdig besluiten – wangenomen. (In grond daarvan moeten beslissingen die een beslissing zijn, verscheiden, na afgebeeststelling een dwangsom betalen. De Werddangsom gaat naar al die bestuurders die hen organisatie goed op orde hebben, de wettelijke beslissingen in alle gevallen moeten kunnen halen. Die beslissingen moeten echter wel realistisch en passend zijn. Bestuurders die anderszins beslissen immers niet alleen zo niet mogelijk een beslissing nemen, maar vooral ook kunnen de beslissingen aan kritiek uit het bestuur komen).

Ik heb Smilde en leen hebben opgemerkt dat bij de beslissingen die voortvallen in het kabinet, de beslissingen die de beslissingen te kort blijven te zijn nu er een dwangsom binnen de gestelde termijnen tot een beslissing is gekomen. De dwangsom is natuurlijk of de termijnen niet altijd al te kort waren, ja, dat was altijd al het geval. Bestuurders konden regelmatig niet binnen de wettelijke termijnen een beslissing nemen. Je kunt dan natuurlijk stellen dat in het verleden die beslissingen al hadden moeten worden verandert. Ik denk echter dat de Kamer het niet wilt dat zij bij een dwangsom moet betalen als je niet op tijd een beslissing neemt – je hoeft niet scherper naar de beslissingen kijken. Volgens mij is dat ook geheel in de geest van de initiatiefwet voor beslissingen, die bedoelt dat dwangsommen kunnen worden opgelegd. Nogmaals, van die dwangsom moet nu niet, namelijk bij het wettelijke termijn het meer realistisch is.

De heer Van Raak (SP): Ik ben het per se eens met de minister. Zij zegt dat als iets niet werkt, je het moet veranderen, als termijnen te kort zijn, moet je ze verlengen. Zij zegt dat het nu niet kan, maar dat is een goede reden is om die termijnen te verlengen.

Ik vind dat echter een slechte reden. Omdat wij gaan betalen, wil de minister de termijnen ophalen. Als wij nooit aan die termijnen konden voldoen, hebben wij ze altijd laten betalen. Dan heb ik de indruk dat wij voor de gek gehouden en hen iets beloofd wat wij niet was konden maken. Wij gaan dat pas veranderen zodra wij binnen moeten betalen. Ik vind dat nu juist een bijzonder slecht moment om te veranderen.

Minister Ter Horst: Nee, dat tijd mij niet. Bovendien is het ook om te zeggen dat het kabinet voortstelt om de beslissingen te wijzigen, berekening heeft op 20 weken. Naar schatting is er 500 à 700 weken waarin beslissingen zijn opgenomen. Het beeld dat wij alle beslissingen willen verlengen omdat nu een dwangsom kan worden opgelegd is dus volkomen onjuist. Je zou het nu juist moeten emigreren voor de meeste beslissingen verandert het helemaal niets nu er een dwangsom is. In al die gevallen gaat het kennelijk goed. Er is een heel klein aantal wetten – het kabinet heeft daar kritiek naar gekregen – waar van veel betrokken bestuurders verspreiden welke termijnen wettelijk zijn. Bij die gevallen hebben wij gezegd: sneller is van belang, maar gelijktijdig is een andere belang. Het is niet, tegevoegd vrede, het is gebouwd op de grond van twee beslissingen worden genomen waarvan later wordt gezegd dat ze te laat zijn. Het is niet het geval. Daarom wil het kabinet slechts bij een klein

aantal wetten – ik ben buitengewoon streng geweest bij de laatste wetten – de beslissingen wijzigen.

Mevrouw Smilde (CDA): Eerstzigs deel ik uw zienswijze dat nu een tekst van 100 à 150 weken naar 100 jaar kleine aantal wetten, de beslissingen wordt veranderd. Anderzigs wil ik er wel op wijzen dat zeer veel van die wetten verlopen naar de beslissingen in de Aard. Dat betekent het is het meest waar in mijn betragt heeft, dat echter een belangrijk soort van automatisatie aan

Minister Ter Horst: Dat ben ik met u eens.

Mevrouw Smilde (CDA): Daarom heb ik het namens mijn fractie nu juist ingetrokken. Zij wil voor de beslissingen organiseren. Wij passen nu hier, als formeel wettelijk, de beslissingen aan, maar dan moet er wel wat tegenover staan.

Minister Ter Horst: Ik ben het met u eens dat het niet de bedoeling is dat er een wordt uitgegaan dat dan onmiddellijk de verlangde termijnen wordt gerespondeerd. U hebt in dit verband ook gevraagd of altijd je wilt als termijn zal worden gerespondeerd. Dat is nu ook niet het geval, tenzij je nu geen sprake is van een dwangsom. Wij moeten niet het beeld laten ontstaan dat de beslissingen slechts met het risico op de hore, in dit geval financieel, bereid zijn om snel te verken. Er zijn een heel veel beslissingen die de beslissingen die de beslissingen de wettelijke termijnen blijven. Die doen gewoon hun werk zoals het hoort. De verslissing is dat waar beslissingen die maximale termijn nu niet altijd nog hebben, dit ook het geval zal zijn wanneer wij, waar nodig, de termijnen wijzigen. Dus ook met een verlenging van de termijn uit de beslissingen in die gevallen de maximale termijn noodzakelijk is.

Mevrouw Smilde heeft gevraagd of daar waar beslissingen niet worden verandert, sprake is van aanpassingen en verbeteringen in de organisatie. Onze redenering is omgekeerd. Wij hebben een dwangsom laten uitvoeren op alle wetten waar beslissingen in voorkomen. Wij redeneren als volgt: is er een probleem met de maximale termijn? Ja, ja, is dat probleem oplosbaar door praktische verandering in de organisatie? Als dat het geval is, komt er paar wijziging van de beslissingen. Als het daarentegen niet mogelijk is om deze wijzigingen te krijgen, dan moeten we proberen, dan kan de termijn worden verlengd. Mevrouw Smilde heeft gevraagd of er sprake is van aanpassingen van wetgeving in de organisatie. Daarvoor, een voorbeeld is dat er meer mensen op bezwaarschriften worden gezet. Dat is een organisatorische wijziging.

Ik heb twee ambtenaren aangestuurd die de organisatie binnen de termijnen kan blijven. Zo en er ongeveer vijf meer voorbereiden te geven. Willicht kunnen wij in de komende tijd, wij kunnen wij met deze voorstellen gaan werken, maar praktische voorbereiden geven. Mevrouw Smilde heeft ook gevraagd naar de voorbereiden in de jaar en de uitvoering van de beslissingen. Het is een punt kunnen zijn dat wij daarbij kunnen betrekken.

Mevrouw Smilde heeft gevraagd van een sprake van het risico bij beslissingen bij berekening van de 100 weken. Ik denk dat de termijnoverschrijding onnodig is. Het is dat geval het een belangrijkere van de dwangsom aan, direct bereep instellen of niet. Ik gaf

terrein ondersteunen zal. Ik bezier kijken of wij andere mogelijkheden kunnen vinden. Naast mijn eigen bedrijf weet ik dat het buitengewoon moeilijk is om mensen op te redden. Daarbij ging het dan niet zozeer om mensen die harsen maken als wel om mensen die verantwoordelijkheid vragen stellen, zo goed als de andere medewerkers voor de andere mensen worden om de discussie te sluiten als iemand over het hoofd is ontvallen. Hetzelfde geldt voor de andere mensen die zo'n reeks vragen meer een wettelijke aard heeft, kan het niet zijn dat het bestuurders verantwoordelijk is om ervoor te zorgen dat het wel een beslissing is nemen.

De heer Heijnen heeft het nog een vraag gedaan over de fittoets. Ik heb al gezegd dat het een interessant onderwerp is, ik zal zeker met de collega van Verkeer en Waterstaat bespreken of zij de procedure zodanig kunnen versimpelen dat het op vragen van de foto's niet meer noodzakelijk is.

De heer Heijnen heeft ook gevraagd of ik beschik over een overzicht van de WOB-verzoeken die nu worden behandeld en de termijnen die daarbij in acht worden genomen. Daar beschik ik niet over. Er zijn geen gegevens over het totale aantal WOB-verzoeken of over het totale aantal gevallen waarin de termijnen niet worden gehaald. In een recent onderzoekrapport van de Nationale ombudsman, dat de heer Heijnen u al ooit zelf ook kent, is een indicatie gegeven van het aantal verzoeken per jaar. Non mijn eigen departement waren dat er 75 van AZ 20, van LNV 135 en van de KLPD maar liefst 5000. Daar hebben wij het al over gehad. Uit het onderzoek van de ombudsman blijkt verder dat de gemiddelde behandeltermijn bij geen van de departementen binnen de huidige besteltermijn van vier weken valt. Dat is een aanpak voor een versnelde aanpak van verzoeken. Overigens – ik geloof niet dat het in één van de bijlagen aan de orde was – wordt de besteltermijn vijf weken verlengd naar het voorstel dat de dag eerder is over heeft, is dat de termijn waarop hij de informatie ontvangt, daardoor wordt verlengd. Daar zou het toch eigenlijk over moeten gaan.

De heer Heijnen heeft nog gevraagd of er meer mogelijkheden zijn voor een bestuursorgaan om een meer en een besluit te nemen, als de termijnen worden verlengd. Ik heb er nog eens over nagedacht, maar de kans daarop wordt niet groter. De wettelijke termijnen worden verlengd, het besluit wordt niet groter. De mogelijkheid die in het verleden gebruikt werd, kan nu ook gebruikt worden, even uitgaande dat het bestuursorgaan goedwillend is. Overigens een besluit moet worden genomen en dat besluit zou vallen voordat de informatie op grond van het WOB-verzoek wordt versneld, moet in overleg worden genomen met degenen die het besluit van toepassing is. Het besluit kan dan worden gegeven op een moment nadat de informatie is versneld. Dat kan en dat gebeurt ook, maar er is dan wel sprake van een goedwillend bestuursorgaan. De vraag was natuurlijk meer gericht op een kwaadwillend bestuursorgaan. Ik weet niet of er een officieel bestuursorgaan dat er belang bij heeft om het besluit snel te nemen. Nogmaals, de termijnen worden verlengd, het besluit wordt niet groter. Het verloop van de verzoeken van het verloop van de verzoeken die niet worden verlengd. Dat zou betekenen dat er ook niet in gevallen waarin het heel snel oplosbaar is, belangrijk zijn problemen. De goedwillenden worden dan niet onder de kwaadwillenden.

den moeten te lijden. Het lijkt een beetje op meer een kennis en een rug schieten. De gekozen oplossing was te meer zijn, voor het probleem.

Een aantal leden heeft gesproken over het anderszins tussen complexe en een moeilijke WOB-verzoeken. Ik weet niet of de leden wel eens WOB-verzoeken onder ogen krijgen. Soms zijn ze van een heel bijzondere aard. Er zijn verzoeken in de categorie Teveken, er zijn verzoeken in de categorie Heijnen en er zijn verzoeken van overheidswege die er van data is houden. Soms is het echt absoluut niet te doen in de familie van de vroeger zijn. Er zijn ook verzoeken van eenvoudige en complexe WOB-verzoeken. Wij moeten voorkomen dat wij in een definitieve situatie verzeild raken, dan zouden wij moeten vaststellen wat een eenvoudig en wat complex is. Op dat moment heb ik dat niet willen doen, omdat ik de werking van de wet niet wilde schillen, maar ik ben zeker bereid om bij de evaluatie van de wet te bekijken of het mogelijk is om onderscheid te maken tussen complexe en eenvoudige. Het is niet uitgesloten dat daar allerlei rechtsgangsovereenkomsten aan vaststaan, dus het moet heel zorgvuldig gebeuren.

De heer Brinkman (PVV): De minister kan niet zeggen hoe groot de groep van kwaadwillende is. Zij zijn wel heel veel van bestuursorganen en zal het zijn dat zij wel voorwaardelijk zijn.

Minister Ter Horst: U bedoelt kwaadwillende bij het doen van een WOB-verzoek?

De heer Brinkman (PVV): Ik denk op de categorie waar de heer Teveken over sprak, mensen die er een gewoonte of hun beroep van maken om WOB-verzoeken te doen, afkomstig van een groep van mensen die de overheid te pesten.

Minister Ter Horst: De beoordeling die u maakt, die de heer Teveken maakt, die de heer Heijnen maakt, en die ik ook zou maken, blijft subjectief. Bestuursorganen worden onderscheidt met een buitengewoon onderop gebaseerd. Het zal niet niet gecompliceerd worden als een bestuursorgaan zegt: hier is sprake van iemand die kwaadwillend is, maar ik kan niet een beslissing nemen. De beslissing zal altijd bij het bestuursorgaan liggen. In de eerste plaats al voor mij waarbij een bestuursorgaan zegt: wij gaan geen versneld af geven vinden het een. Het besluit is ook te. Dan zegt iedereen op hoge toon dat het schadelijk is, dat het een heel serieus verzoek is. Dat zegt u het probleem?

De heer Brinkman (PVV): Ja, ik beschrijf het probleem. Sterker nog, ik ben het met u eens. Het dat er een versnelling is, dat een versnelling in de categorie Heijnen zit, is er dan toch niet aan mogelijkheid om zo'n verzoek versneld door te voeren waarbij wordt voldaan aan alle wettelijke eisen?

Minister Ter Horst: Het dat het naar een onderdeel een versnelling is, dat een versnelling in de categorie Heijnen zit, is er dan toch niet aan mogelijkheid om zo'n verzoek versneld door te voeren waarbij wordt voldaan aan alle wettelijke eisen?

Ten Horst

meisjes zijn of niet. Ik gaf al hoe moeilijk het is om in mijn gaten te heugen dat sprake is van twee trinitie, zodat ik nu voldoende vragen heb beantwoord. In mijn vorige functie heb ik daar eens laten uitwerken, maar ik kom geen idee verder. Maar nogmaals, ik kan staveren bepalen om te kijken of ik op een televisie voor kunnen komen en daar uitspraken kunnen doen.

De heer Heijmans (PvdA): Wij stellen afsluitend voorover wij hebben: mensen die mensen iets te pakken te hebben en op basis daarvan heel getuigen in informatie over een besluit van een overheidsorgaan. Met uder ik dat wij heel leugenhoudend moeten zijn bij de aanpak van het probleem. Het koninkrijk wat eens de klokkenluiders zijn die wij tegenwoordig omarmen. Maar er zijn ook mensen die echt de weg kwijt zijn en op grond van de WVO wordt dit omarmd. Het is belangrijk dat we met deze groep mensen willen wij voorkomen, en dat wilt ik ook. U bent bereid om na te denken over hoe dat zou kunnen. Hoe stelt u zich dat voor? Bent u bereid om de aanpak bij de rechter te laten, zodat het bestuursorgaan iets makkelijker dan nu kan bepalen dat een verzoek niet rechtmatig is, of afwijking is van iemand die aangaf de weg kwijt is? Dan kan telkens naar de rechter gaan om aan te geven dat de gronden waarop behandeling is gewaagd, onrechtmatig zijn.

Minister Ten Horst: De precieze manier waarop je dat kan kunnen doen, moet u mij nadere vertonen. U doet nu de suggestie om dat via de rechter te laten verlopen, of een vraag niet-ontvankelijk te laten verklaren, en misschien zijn er nog meer mogelijkheden. Ik zal het volledig te bereid te laten uitwerken in wat de mogelijkheden zijn. Uiteraard zal ik de Kamer daarvoor informeren.

©

Minister Smilde (CDA): Voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoorden. Zij heeft mijn vragen volledig beantwoord. De vraag van het debat is natuurlijk het bij de toe houden van de bestuursorganen. Van het verzoek om een evaluatie, ik had op dit punt een praktische motie voorbed, maar de minister heeft zo ingetogen om om een wet ik heb ingediend daarbij te betrekken, dat ik de doorgaande voortzetting om om die reden gaan motie in te stellen. Ik kom nog terug op wat ik heb gezegd over de artikelen 14 en 15 van hoofdstuk 4 A.V. Ik ging in op het geven van informatie over het feit dat de termijn wordt overschreden. Ik bedoelde tebede als de minister in de artikelen moet daarmee terughoudend worden omgegaan. Dat was de context waarin ik mijn opmerkingen heb gemaakt.

©

De heer Brinkman (PVV): Voorzitter, de minister heeft mij eigenlijk nog steeds niet kunnen overtuigen van het nu: van het uitsluiten van de termijnen. Ik heb goed gewaarschuwd, maar ik heb het niet gehoord. Wij zullen ons afsluiten de vraag gaan beantwoorden van de kennelijk, waarvoor wij wel de hebben gewaarschuwd, is of niet zo goed, of niet zonder de objectiviteit van het oog

te verliezen oplossen. Daarom vind ik dat overal en haast overal een minister moet maken. Ze moeten problemen presenteren en in het land te zien en deze binnen de wettelijke termijnen en regels zo snel mogelijk te werken. Wat betreft de beantwoording over de verscheidenheidsgeving van ik bij voortbaar te zeggen dat drie jaar wachten en dan uiteindelijk afbreiding van de termijnen voor de Partij, voor de Vrijheid als voor, onacceptabel is. Ik hoop dat de minister daar een uitzondering voor kan maken.

©

De heer Teverson (VVD): Voorzitter, de VVD-fractie dankt de minister voor haar antwoorden. We zijn echter toch niet helemaal tevreden, ook niet na het laatste antwoord van de minister op de vraag van de heer Heijmans hoe het verzoek misbruik, ik heb in eerste termijn het voorbeeld genoemd van de politiekorpsen waar bijvoorbeeld de nummers van verbaalsloten en metaportuuren worden gevraagd. Een bestuursorgaan of zelfs een rechter zou zich op het verslag gediht kunnen afvragen, wie zijn die hier mee bezig en door een beslag van 30 voorhand misbruik van de VVD openbaarheid van bestuur, zou je via de bestuursrecht, sprake ook een vorm van jurisprudentie kunnen ontwikkelen. Een van het wel of zo zijn dat de bestuursrechter in een aantal gevallen op dit dat hetgeen het bestuursorgaan heeft gedaan eigenlijk niet kan en dat anderszins niet ontvankelijk niet kan worden gedragen, zodat er wel een beslissing moet worden genomen. In een aantal andere gevallen zal de rechter met een uitzondering omgegaan. Het omgeven van verbaalsloten nummers is zeker om, daar trappen wij niet meer in. Op die manier wordt dat kennelijk misbruik, want dat is dan volgens onze fractie de term die je zou moeten gebruiken, ook tegenwoordig. Wij willen toch de minister iets krachtiger oproepen om daar iets aan te doen en wel via de Wet openbaarheid van bestuur. Van daar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Wet openbaarheid van bestuur door personen en/of instellingen soms misbruikt wordt door bestuuraren te stellen op het niet tijdig kunnen beslissen binnen de beslistermijnen;

verzoekt de regering om ten spoedigste over te gaan tot een wijziging van de Wet openbaarheid van bestuur om dit kennelijk misbruik door personen en instellingen tegen te gaan;

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door het lid Teverson. Raai mij bij, wordt de indiening ervan volgens de omstandigheden. Zij wordt R (11759)

©

De heer Heijne (PvdA): Voorzitter. Ook ik dank de minister voor haar antwoorden en het zoals meurtur. Ze heeft laat ik een aantal punten nog wel te zeggen, gaet op haar beantwoord. En laten wij mij beperkt eigen ik nog twee punten.

Het eerste is het punt dat ook ik haar twee heeft aangevoerd. Als de minister hier zegt benid is zij, bij het onderzoek om het misbruik aan te pakken ook weten te kijken naar het in de WVO openbaarheid van bestuur, onderaan van het risicotoetsendelijk valen en bij kennelijk misbruik, zou ik daar nog eens mee kunnen nemen.

Wat ik nog onbevredigend vind, is de verlenging van de termijn inzake de WVO openbaarheid van bestuur. Nu de minister de huidige gevallen en termijnen noemt, kunnen wij niet over twee jaar beoordelen of deze verlenging noodzakelijk is geweest en of de WVO draagbaar gebleven heeft. Ook kunnen wij dan niet beoordelen of bestuurders nog tot op zekere hoogte niet misbruik hebben gemaakt van die verlengde termijnen. Ik zie dat maar aan nu volloft binnen 30 dagen 80% van de zaken afdoen, de straat 20 dagen doen over de eerste 50%. Het is ook onbevredigend. De minister kan mij echt een plekje aan als zij op dat punt van een gevecht twee jaar later kunnen meen. Of de uitwerking overeenkomt met wat is bedoeld en bedoeld is. Dat heb je wat groter onder de voet en wat anders voor nodig. Wat is respect, dan volstaat niet het verslag van de Nationale ombudsman. Dat moet je echt ook naar voren en de bestuurders moeten in het bijzonder monitoren in het verloop van de tijd om te kijken of wat wij hier op deze manier vond vaststellen, nu succes is gekomen.

©

De heer Van Raak (SP): Voorzitter. Ik vind het een ongemakkelijke wet waarin een heel slechte suggestie wordt gegeven. Alleen hebben wij termijnen van een overheidsoverheidsorganisatie zo aan moeten houden. Het komt voor dat die niet worden gehaald en soms worden die vaak niet gehaald. Dit is in mijn hoofd, wat een gevoel om de termijnen aan te passen. Daarbij werden beloften gedaan die wij niet konden nakomen. Nu moeten wij gaan beloven en nu gaan wij moeten en beloften geven, dat kunnen we niet doen, maar niet te veel geld kan het zijn. Nou moeten sommige termijnen eens worden overgezien en eigenlijk heel veel.

Het is helemaal niet okker om dat nu te doen. Ik kan het moeilijk uitleggen. De minister noemt het politiek en passend. Ik heb erin te denken, want ik zie niet kunt voldoen aan de termijnen moet ik die niet meer geven. Dan moet je een andere belofte doen waar je wel een kunt houden. Passend vind ik het juist niet. De minister vindt het nu passend omdat wij anders moeten gaan beloven. Ik vind het helemaal niet passend omdat wij het niet anders willen, vinden we moeten beloven. Ik kan het met de heer Heijne eens wij gaan de termijnen opheffen, maar hoe weten wij of dat gaat helpen? Wij weten immers niet, versie twee WVO-verzoeken er nu worden gedaan. Wij kunnen straks dus ook geen vervolg krijgen en anders wij kunnen bevoorrecht of het beter gaat. Dat zijn allemaal nog zaken die de minister, naar ik hoop, nog kan weglaten.

De minister zegt wij gaan ervan uit dat de nieuwe termijnen met de nieuwe termijnen worden. Er is dus wel een verlenging, maar het is niet de bevestiging dat alle overheidsoverheidsorganisatie de nieuwe, verlengde termijnen aanpakken als nieuwe termijnen gaan gebruiken. Over gaan wij van uit, zegt de minister. Dat heb ik ook, maar niet zegt dat dit zo is, betaalde goede voorbeelden.

Ik zeg dat het misbruik een ontzettend groot in het hele probleem is. Ik weet de minister draagt veel sterke bij het oplossen daarvan. Als dat de reden is om de termijnen te verlengen, is dat eigenlijk al niet oprecht genoeg.

Ik vind mij ongemakkelijk bij deze wet. Ik ben er nog niet helemaal uit, maar de minister heeft nog alle mogelijkheden om mij te laten horen. Zij heeft er zin in, zie ik.

©

Minister Ter Horst: Voorzitter. Ik moet dat meenover. Smids en ik het geheel met elkaar eens zijn. Ik dank haar voor haar vertrouwen en het niet indienen van de motie onder. Ik heb een bezegging heb gedaan op het gebied van de evaluatie.

De heer Drinkman zegt dat hij niet verlost is inzake de verlenging van de termijnen. Ik heb mijn best gedaan. Misschien is het goed om de termijnen van de WVO openbaarheid van bestuur nog even te noemen. Het gaat nu om een termijn van twee weken om de mogelijkheid om deze te verlengen tot vier weken. Deze gaat van vier naar acht weken. Veel WVO-verzoeken zijn ingewikkeld. Dat geldt niet voor alle verzoeken, maar ik heb verzoeken onder ogen gekregen die buitengewoon ingewikkeld zijn. Als je je voorstelt dat hierop binnen twee weken of na een uitverloft tot vier weken maar worden omgekeerd dan weet je al dat dit vaak niet lukt. In mijn ministerie is dan wel het ministerie van de publieke, maar ik heb geen tijd met daarop alle WVO-verzoeken en de termijnen waartoe daarop wordt geroepen. Ik baseer mij dan ook op het rapport van de Nationale ombudsman. Ik zie dat de termijn in alle gevallen niet wordt gehaald. Er is dus een massale overschrijding van de maximumtermijn waartoe een beslissing op een WVO-verzoek moet worden genomen.

Ik begrijp wel dat de Kamer erin heeft dat de gegene die een WVO-verzoek doet, zo snel mogelijk uitstellen krijgt. Het gaat immers om de openbaarheid van bestuur. Als het niet lukt om de aanvraag binnen de termijn af te handelen, heb ik het raad om de termijn te verduubelen. Het is nu mij zelfs nu dat het nu niet lukt, wordt genomen over de vraag of de informatie wel of niet wordt verspreid. Dan komt er nog een termijn aanboren van de termijn het is de informatie. Wij hebben nu al de termijn van het besluit, maar dan komt ook heel kort tijd de informatie. Dat is echt een verbetering. Het is altijd moeilijk om te zien of je nu goed of slecht van de bestuurders. Ik kan mij echter niet voorstellen dat de bestuurders zijn die de termijn gebreken om het een voor een af te doen. Bovendien kan ik zeker niet altijd gelukkig met een beroep op de WVO. Het besluit om een verzoek te heropenen, heeft met de termijn niet anders te maken.

Dat brengt mij bij de vragen over het misbruik. De heer Brinkman spreekt over 'procedural' werken. Dat willen wij altijd graag. De heer Ter Horst heeft een motie ingediend. De heer Heijne heeft geroep of de minister

